

AUTE

En nom del Poble Andorrà.-

A la vila d'Andorra la Vella, el 24 de juliol del 2018.

Reunida la Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, sota la presidència del M.I. Sr. Joan Manel ABRIL CAMPOY, i els magistrats M.I. Sr. Vincent ANIÈRE i M.I. Sr. Carles CRUZ MORATONES, ha adoptat la resolució següent:

ANTECEDENTS DE FET

I.- Per escrit de data 14-11-2017 la representació processal de la Sra. O.B., manifestava promoure expedient de declaració i inscripció del seu naixement davant el Registre Civil d'Andorra, tramitats pel procediment de jurisdicció voluntària.

II.- L'Hble. Batlle va dictar Aute, de data 15-02-2018, amb la següent part decisòria:

“Primer.- Declarar la inadequació del present procediment de jurisdicció voluntària per tal de tramitar la petició de declaració i inscripció de naixement de la promotora dels presents autes davant el Registre Civil

d'Andorra, sense perjudici que la referida qüestió pugui ser plantejada davant l'òrgan i pel procediment escaient,

Segon.- No fer especial condemna en costes.

Tercer.- Notificar la present decisió a les parts interessades i procedir a l'arxiu de les presents actuacions, sense altre tràmit."

III.- La part agent ha interposat recurs contra la resolució d'instància i, en data de registre 15-05-2018, va articular escrit de conclusions, en virtut del qual sol·licita la revocació de la resolució dictada i es dicti una resolució declarant el naixement de la recurrent al Registre Civil d'Andorra.

El Mgfc. Ministeri Fiscal, per escrit de contesta a les conclusions de data 30-05-2018, interessava la necessitat de ser apartat de les actuacions, en no ésser perceptiva la seva intervenció, atès que la demandant no és menor d'edat i no es troba incapacitada.

Ha actuat com a magistrat ponent el M.I. Sr. Joan Manel ABRIL CAMPOY.

FONAMENTS DE DRET

I.- Els motius en els que la representació processa de la Sra. O.B. fonamenta el seu recurs són els següents.

En primer terme, i després d'efectuar un resum fàctic, entén que per "procediment civil declaratiu" no es pot entendre el procediment civil ordinari, ja que aquest es configura com un procediment bilateral, en el que les parts actuen amb interessos contraposats o diversos. En el cas present, no pot haver part demandada ja que no s'exercita cap pretensió contra ningú. En efecte, no es pot demandar al Govern, ni als pares de l'agent, ja que no

existia el Registre Civil i el Ministeri Fiscal intervé com a informador i no com a part.

Aquest procés no es pot equiparar als d'incapacitació o de separació o divorci de mutu acord, ja que en aquests sí que hi ha dues parts. En canvi, sí és equiparable el de declaració d'hereus ab intestat. I, al seu criteri, el procediment de jurisdicció voluntària és el més adequat d'acord amb la seva naturalesa. Així, s'acomoda a l'exigència legal de procediment i declaratiu perquè cerca declarar el naixement de la persona.

I, en segon terme, a més de la cita doctrinal d'un llibre de dret civil processal del Principat d'Andorra, que no és font del dret, la referència a l'esborrany del Codi de Procediment civil tampoc constitueix una font de dret per a basar la resolució.

En definitiva, entén que es vulnera el dret a la tutela judicial efectiva ex art. 10 CA, al negar-se l'Aute d'instància a resoldre sobre el fons de la qüestió i no indicar quina ha de ser la part demandada.

II.- El present recurs no pot prosperar per les consideracions següents.

L'article 61 de la Llei del Registre Civil estableix, en la part que ens interessa, que *"Si el naixement ha tingut lloc més de catorze anys abans, la inscripció només es pot realitzar per mitjà d'un procediment civil declaratiu seguit davant la jurisdicció civil ordinària amb la intervenció del Ministeri Fiscal.*

En l'expedient davant del Registre Civil i en el procediment civil declaratiu al·ludit en els paràgrafs anteriors, hi ha d'intervenir el Ministeri Fiscal i han d'ésser oïts els pares del nadó que no siguin declarants, sempre que sigui possible i sense perjudici que puguin ésser part en l'expedient o en el procediment".

La referència a un procediment declaratiu no pot ésser entesa com un procediment de jurisdicció voluntària, no solament perquè –com indica la Batlle- si el legislador andorrà hagués volgut que la llera processal fos un procediment de jurisdicció voluntària, així ho hagués indicat, sinó a més

perquè la diferenciació entre els procediments contenciosos (oposats als de jurisdicció voluntària) és entre processos declaratius i executius. I, en aquest cas, el legislador va exigir un procediment declaratiu.

Però no solament, la dicció de la llei és clara quan exigeix un procés declaratiu, que repetim és el paradigma dels processos contenciosos, sinó que tant la Dra. N.V., en l'obra Dret civil processal del Principat d'Andorra conclou que el procediment és el declaratiu ordinari i que són les normes d'aquest tipus de procés les aplicables, sinó que els treballs legislatius per a dotar a Andorra d'un complet i modern Codi de Procediment Civil van en idèntica línia de tramitar aquesta qüestió per un procediment declaratiu, encara que en aquest cas no l'ordinari sinó l'abreujat.

I si bé és pot convenir amb al recurrent que no constitueixen cap de les dues cites fonts del dret aplicables per a resoldre la qüestió controvertida, sí que constitueixen elements que s'han de prendre en consideració per a portar a terme la tasca hermenèutica de copsar la interpretació que cal conferir a l'article 61 de la Llei del Registre Civil.

Per altra part, la interpretació sistemàtica de l'article 61 i 146 LRC evidencia que es tracta d'un procediment declaratiu ordinari, la qual cosa obsta clarament la tramitació per un expedient de jurisdicció voluntària i la clara voluntat d'exigir un procediment contenciós con a l'era processal.

Quant a la qüestió que planteja la recurrent segons la qual en el procediment declaratiu ordinari no existiria part demandada, aquesta Sala no pot convenir amb la mateixa ni amb l'escrit del Ministeri Fiscal pel qual es demana que sigui apartat del present procediment el Ministeri Públic.

L'article 3.12 de la Llei del Ministeri Fiscal estableix que “12. *Intervé, en defensa de l'interès general, de conformitat amb la Llei del registre civil, en tots els procediments relatius a l'estat civil de les persones*”. I la Llei del Registre civil, ja des de la seva exposició de motius recorda que la intervenció del Ministeri Fiscal

és preceptiva en tots els processos del Registre civil (*“VII. Els procediments registrals i judicials han estat simplificats en la mesura del possible. De conformitat amb l'article 89.4 de la Llei qualificada de la justícia s'ha assegurat la intervenció del Ministeri Fiscal en tots els processos del Registre Civil”*), alhora que en el seu articulat requereix, com hem vist a l'article 61 LRC que ha d'intervenir el Ministeri Fiscal.

Per tant, l'argument del Ministeri Públic que la seva intervenció no és preceptiva si no hi ha menors o incapacitats, malgrat trobar-se prevista a l'article 154 LRC, ha de cedir quan es preveu sempre la seva intervenció (art. 61 LRC) en els procediments declaratius relatius a la inscripció d'un naixement; extrem que a més concorda amb la llei rectora del Ministeri Públic que també requereix la seva intervenció a l'apartat 12 de l'article 3 quan el procediment sigui relatiu a l'estat civil de les persones.

En consonància amb les anteriors precisions, el procediment a tramitar és el declaratiu ordinari i el Ministeri Fiscal, en defensa de l'interès general, serà part demandada.

III.- En darrer terme, el no pronunciament sobre el fons i la negativa a tramitar el procediment d'inscripció del naixement per la llera processal escollida pel recurrent quan aquesta era errònia, no significa una denegació de justícia, que vulneri l'article 10 CA, sinó que indicada l'errada en l'elecció del procediment correspon iniciar una nova acció, amb les indicacions sobre la part demandada i el tipus de procediment adequat.

Per tant, des d'aquest darrer punt de vista cap vulneració del dret a la jurisdicció s'ha produït.

IV.- L'especial natura dels interessos en conflicte justifica la no imposició de les costes processals, malgrat la desestimació del recurs (Novel·la 82, cap. X).

Vistos la legislació vigent i els Usos i Costums aplicables al present cas.-

La Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

DECIDEIX

DESESTIMAR el recurs interposat per la representació processal de la Sra. O.B. contra l'Aute de 15-02-2018, que confirmem íntegrament. No procedeix efectuar imposició de les costes processals.

Així per aquesta nostra resolució, de la qual en serà tramés testimoni a l'Hble. Presidenta de la Batllia, per al seu coneixement i als efectes escaients, definitivament jutjant, ho pronunciem, manem i signem.-